

som maatte blive nødsagede til at passere den eventuelle nye Bro over Børsgraven — og blandt dem er der ikke saa ganske saa store Skibe, navnlig de finste Skibe, — ville faae meget større Banfeligheder at overvinde ved en saadan Bro end dem, hvorom der er Tale ved Knippelsbro. Der vil Strømsætningen komme ganske anderledes paatvers, og de, som nære Betyrning i saa Henseende, skulle huske, at ogsaa denne Bro voldte Banfeligheder; men Hovedsagen er, at der i denne Bro lægges saare mange Penge. Dersom der behøves en Bro for Færdseleens Skylb, er det Kjøbenhavns Kommune, der skal anlægge den, men skal den anlægges for Jernbanens Vedkommende, er det Noget, Staten har Interesse i, baade fordi Staten er den store Aktionær, og ogsaa, fordi den Kapital, der nedlægges i dette Foretagende, hører til den Sum, som Staten skal indløse, dersom den vil overtage de sjællandske Jernbaner som Gier.

Formanden (Krabbe): Folkethingsmanden for Sorø Amts 3die Valgkreds har Ordet.

Tauber: Jeg frafalder det.

Ordføreren (Høgsbro): Med Hensyn til den Bro, som det ærede Medlem omtalte, tror jeg, at der allerede foreligger en Overenskomst mellem Kjøbenhavns Kommune og Jernbaneselskabet om, at en saadan Bro skulde anlægges dels af Kommunen dels af Jernbaneselskabet (Ville: Nei, det er Broen nede ved Gasværket!). Ja, om den ikke allerede foreligger, saa er det i alt Fald et almindelig følt Savn i Kjøbenhavn, at der ikke er en Bro over Børsgraven for Færdslen fra Savnegade til Christianshavn. (Tauber: Den skulle vi ikke bygge!) Nei, den skulle vi ikke bygge; naar der bliver bygget en Jernbanebro, behøver den heller ikke at bygges saaledes, at den almindelige Færdsel kan benytte den, men vil den almindelige Færdsel benytte den, saa maa Kjøbenhavns Kommune give sit Bidrag, saaledes som det sker ved den anden Bro, som det ærede Medlem for Kjøbenhavn (Ville) nys nævuede. Altsaa, Betsostningen af Broen over Børsgraven vil sandsynligvis blive fordelt baade paa Jernbaneselskabet og paa Kjøbenhavn, hvis den kommer i Stand, hvad jeg antager. Søvrigt er denne Ytring af det ærede Medlem om, at det er meget tvivlsomt, om der vilde blive fjørt paa dette Spor, af samme Slags som de andre, der forekomme mig at være fuldstændig opveiede ved Grosferersocietetets Erklæring. Naar dette erklærer det Modsatte, at dette Spor vil være overmaade hensigtsmæssigt og nødvendigt, saa er der næppe Tvivl om, at der ogsaa vil blive fjørt paa det. At der skulde anlægges offentlige Arbejder, naar man ikke af andre Grunde

anser det for hensigtsmæssigt, alene af Hensyn til den nuværende Arbeidsløshed, er naturligtvis aldrig faldet mig ind at paastaa, men da det er Kjøbenhavns Handelsstand, der nu ønsker et Arbejde foretaget, hvortil den lovgivende Magt allerede i tidligere Tid har givet sit Samtykke, forekommer det mig, at der netop i Arbeidsløsheden er en forøget Grund til at udføre det.

Tauber: Der er det Interessante ved denne Sag, at fra den høitærede Regjerings Side skydes Hensynet til de saakaldte Sagkyndige i denne Sag ganske til Side, idet Regjeringen, hvad jeg anser for fuldkommen rigtig, henholder sig til og støtter sig væsentlig paa et almindeligt Skjøn over Forholdene, hvorimod der fra den ærede Ordførers Side og af et æret Medlem lægges den alermest afgjørende Vægt paa de saakaldte Sagkyndige og forlanges, at Rigsdagen skal følge disses Indstilling. Søvrigt maa jeg gjentagende fremhæve lige overfor den ærede Ordfører, at der ikke er fremkommet nogensomhelst ny Dplysning. Den ærede Ordfører sagde ved 2den Behandling, at under Forudsætning af, at der ikke fremkom andre Dplysninger, saa vilde man blive staaende derved, men hvis der fremkom andre Dplysninger, vilde man tage Sagen under fornyet Overveielse. Her er ikke fremkommet nogensomhelst ny Dplysning, thi en Erklæring fra de Sagkyndige om, at de ønske denne Ting, er ikke nogen Dplysning; en saadan Erklæring maatte være bilagt med Grunde, for at den skulde have nogen Betydning for os, i alt Fald for mig.

Ordføreren (Høgsbro): Maatte jeg blot svare, at den Erklæring, der kom i 1874, er fastholdt i de sidste Dage af 1877, altsaa netop i nærværende Dieblit, og dette er for mig nok.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, var Forhandlingen sluttet.

Man gik derpaa til Afstemning, hvorved

1) Vædringsforslag af Udvalgets Flertal (S. P. Andersen, R. Clausen, Sofus Høgsbro og S. Petersen):

Lovforslagets sidste Stykke „Ligeledes bemyndiges . . . skal være fuldført“ udgaar.

efter at der først ved den paa sædvanlig Maade foretagne Afstemning var afgivet 27 Stemmer for

Rettelser.

Sp. 435, L. 27: „at, hvis han optræder“ læs: „at høre ham optræde“.